

Подільська Зоря

Щиро вітаю усіх християн, які
31 березня святкують найбільше
релігійне свято -
Воскресіння Господнє!

Нехай пасхальна радість досягне кожної домівки, кожної сім'ї, особливо там, де зараз є найбільше страждань в Україні.

Багатовічне українське привітання: "Христос Воскрес! Воскресе Україна!" нині набуло особливого значення.

За цей час весь світ побачив приклад стійкості та звитяги української нації. Тож цієї святкової днини вшануємо Героїв, які в холодних окопах роблять все можливе, щоб українці зустріли Христове Воскресіння. Вічна пам'ять загиблим нашим землякам, які віддали за це своє життя.

Хай у це світле свято воскреснуть і відродяться ваші найсвітліші мрії й сподівання! Адже Великдень дає нам упевненість в тому, що будь-які труднощі можна здолати. Бажаю всім нам віри, терпіння і довгоочікуваного миру.

Василь РОМАНЮК, голова Якушинецької територіальної громади.

Вітаю з Великоднем, дорога громадо!

У цей складний час важко знайти в собі насагу, але світле воскресіння Христове нагадує нам про те, що немає безвихідних ситуацій. Чудо Христового Воскресіння об'єднує всіх нас вірою у перемогу світла над темрявою, добра над злом.

Нехай Святий Великдень несе нам довгоочікувану радість перемоги, дарує надію та впевненість у завтрашньому дні, вселяє спокій у серцях, живить душу та укріплює віру.

Вдячний нашим захисникам і захисницям за мужність, незламність та міць, які проявляють щодня, щохвилини, наближаючи перемогу для нашої України.

Нехай це свято наповнить ваші серця, дорогі земляки, найщирішими почуттями.

Безпечною і мирною святкування!
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

**Щиро - Михайло ДЕМЧЕНКО,
голова Стрижавської ТГ**

Шановна Вороновицька громада

Щиро вітаю вірян західно-го обряду зі світлим святом Христового Воскресіння.

Це вже третій Великдень, який ми відзначаємо в умовах повномасштабної війни. Одне з найсвітліших свят року мусимо знову, на жаль, зустрічати, відбиваючи атаки ворога й очікуючи новин з фронту.

Воскресіння Христа є воскресінням всього найкращого, що закладено Богом в людині: честі, гідності, людяності. Маю надію, що жертвність найкращих синів і дочок України у праведній боротьбі з ворогом – є символом відродження всього світу, перемоги добра над злом та перемоги всіх найсвітліших сподівань, прагнень, віри і любові! Найзаповітніше бажання, яке нині об'єднує мільйони українців - це бажання перемоги та миру на нашій рідній землі.

Нехай в цей день віра в диво зігріє душу кожного, а Господь дарує благословіння вам і всім вашим близьким. Міцного Вам здоров'я, сили духу, непохитної віри у перемогу, миру Україні, благополуччя нашому рідному краю. Нехай ваші помисли будуть чистими, молитви - щирими, а справи - добрими.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

**Олександр КОВІНЬКО,
голова Вороновицької ТГ.**

Віддали життя за Україну!

Сумна звістка сколихнула Стрижавську громаду - помер воїн Дмитро КОБИЗЬКИЙ.

Боець народився 31 грудня 2000 року у Стрижавці. Навчався у Вінницькій гімназії № 6. Потім навчався в училищі за спеціальністю "Оператор комп'ютерного набору". Не завершивши навчання, пішов служити до армії.

На початку повномасштабного російського вторгнення Дмитро проходив строкову службу. У вересні 2023 році підписав контракт на проходження військової служби у лавах ЗСУ.

Був солдатом військової частини Т0950. Воював на Донецькому напрямку в с. Кліщівці. У зоні бойових дій перебував 3 місяці. 12 листопада 2023 року отримав множинне вогнепальне поранення кінцівок, поранення передпліччя та плеча з уламковим переломом верхньої третини ліктьової кістки зі зміщенням. Два місяці лікувався у Запоріжжі, Сумах та Вінниці.

27 листопада 2023 року отримав відзнаку "Золотий Хрест" від головнокомандувача Збройних сил України Валерія Залужного. 30 грудня перед своїм днем народження приїхав додому у відпустку. Майже три місяці Дмитро був удома. У ніч на 24 березня мати ніби передчувала недобре, весь час дивилася, чи є Дмитро в кімнаті. Вранці його знайшли мертвим. У Дмитра залишилася мати Ліна Дмитрівна, двоє менших братів - 12-річний Данило та 10-річний Давид.

Розділяємо біль втрати. Щиро співчуваємо родині і близьким. Світла й вічна пам'ять Дмитру!

Пекучий біль і гіркий смуток війни вкотре чорним крилом торкнувся Агрономічної громади - загинув Герой Вадим САРАНЧУК.

23 березня в Агрономічній громаді попрощались із 26-річним старшим солдатом Вадимом Саранчуком. Рідні Бохоники зустрічали Героя на колінах зі сльозами на очах. Друзі, знайомі, побратими згадують його як світлого та доброго друга, завжди відкритого до спілкування, готового допомогти.

Народився Вадим Сергійович 5 вересня 1997 року. У 2003 році пішов навчатися до місцевої школи. Закінчивши 9 класів, продовжив навчання в Гніванському ліцеї, опановуючи гарні робітничі спеціальності. Після закінчення ліцею працював, а в 2017 році поїхав до Польщі. Згодом повернувся в Україну, працював автомеханіком на 45-му експериментальному механічному заводі.

23 жовтня 2023 року йому вручили повістку і вже 26 жовтня хлопець був направлений в місто Житомир, у десантно-штурмову війська (77 бригада 1 - го батальйону). Всього тиждень перебував там, потім - місячні навчання у Великобританії. Повернувся в Житомир - і нове відрядження: місячні навчання у Німеччині, після яких його життєва дорога простелилася в невідоме нам село Борове Харківської області. 12 березня Вадим разом з чотирма бойовими побратимами пішов на позицію. Його життя обірвалося 18 березня 2024 року в районі населеного пункту Новоселівське Сватівського району Луганської області внаслідок ворожого мінометного обстрілу під час виконання бойового завдання.

Віддати останню шану Герою із жовто-блакитними квітами та вінками з жалобними стрічками прийшли рідні, друзі, однокласники, представники влади та жителі громади. Зустріли воїна живим коридором напередодні.

У мить прощання на кладовищі звучав Державний Гімн України та постріли пам'яті. Сліз не стримував ніхто, бо в цій біді немає байдужих.

Вічна пам'ять і слава Герою!

"Пташка" для сил оборони

Нещодавно оголошувався збір для бійців з 38-го окремого стрілецького батальйону, в якому служить наш земляк із Некрасового - Віталій Тарасюк. Хлопцям був вкрай необхідний дрон з тепловізійною камерою для ефективного виконання бойових завдань вночі. Вартість такого сягає більш ніж двісті тисяч гривень. Завдячуючи консолідації зусиль збір вдалося закрити.

Половину коштів надали працівники Якушинецької сільської ради, іншу частину збору закрили небайдужі жителі громади, підприємці та депутати.

Голова громади Василь Романюк передав безпілотник Ігорю Остапчуку побратиму Віталію Тарасюку. Сергій Мицик, вчитель Некрасівського ліцею, волонтер, привіз маскувальні сітки, які було виготовлено учнями в навчальному закладі.

Наразі "пташка" вже у підрозділі, де бійці знайдуть їй ефективне застосування. Дякуємо нашим захисникам! Разом до перемоги!

АКТУАЛЬНО

Силам оборони України наразі вдалося знищити або вивести з ладу третину кораблів Чорноморського флоту росії. Це стало тяжким ударом по військово-морському потенціалу Москви. "З приблизно дюжину російських військових кораблів-ракетноносців потоплено лише два, але Україна продовжить завдавати ударів", - сказав речник Військово-морських сил Дмитро Плетенчук.

На Вінничині працюватимуть над створенням мобільних аптек. А вже доступність лікарських засобів для людей у сільській місцевості досі залишається проблематичною. Міністерство охорони здоров'я України поставило завдання, аби до кінця 2024 року у кожній області з'явилися мобільні аптеки. Вони мають діяти за певним графіком та маршрутом, доставляючи ліки у різні куточки області. Також це дозволить відпускати безрецептурні препарати, рецептурну групу препаратів (крім наркотичних засобів та прекурсорів), здійснювати відпуск в тому числі за електронним рецептом та за програмою "Доступні ліки".

Днями визначилися останні учасники європейської першості з футболу. Так, останні путівки на Євро-2024 виборили Україна, Польща та Грузія.

Матч Україна - Ісландія закінчився з рахунком 2:1 на користь нашої збірної. Голи на рахунок Віктора Циганкова та Михайла Мудрика. Наша група на Євро-2024 виглядає таким чином: Група Е: Бельгія, Румунія, Словаччина, Україна. За правилами турніру, в 1/8 фіналу вийдуть по дві найкращі команди з кожної групи, а також чотири найкращі володарі третіх місць. Сергій Ребров став першим тренером в історії збірної України з футболу, який вивів команду на чемпіонат Європи з першого відбіркового для себе циклу на чолі команди.

У травні у шведському місті Мальме пройде 68-й міжнародний пісенний конкурс "Євробачення-2024". А днями організатори події провели традиційне жеребкування, під час якого був визначений порядок виступів всіх конкурсантів. Стало відомо, що представниця від України Alyona Alyona & Jerry Heil співатимуть свою композицію під назвою "Teresa & Maria" у першому півфіналі, тобто 7 травня, під номером п'ять.

Торік у Вінниці територію навпроти бізнес-центру Tetris та поряд із греко-католицьким храмом на вулиці Київській обгородили парканом. А нещодавно стало відомо, що там збудують заклад громадського харчування відомої всесвітньої мережі McDonald's. Окрім того, поруч із рестораном також збудують і п'ятиповерховий багатофункціональний центр, який міститиме 78 апартаментів.

Привітали поважну ювілярку

26 березня свій 95-й день народження відзначила жителька Майдану - **Ніна Харитонівна КРАВЕЦЬ**.

Продовжуючи традицію - вітати довгожителів із ювілеями - щоб подарувати літнім людям увагу, турботу і тепло, до Ніни Харитонівни завітали гості.

Із поважною датою ювілярку віншували заступниця голови громади Людмила Грабова, очільник ветеранської організації Микола Ситар.

"Від усієї душі вітаємо Вас з 95-ти річчям! Бажаємо міцного здоров'я, щоб кожний день Вашого життя був радісним і сонячним. Радійте життю та зберігайте бадьорість ще довгі роки", - сказала у своєму вітальному слові Людмила Грабова та вручила ювілярці подарунок від голови Якушинецької громади.

Народилася поважна ювілярка у далекому 1929 році в селі Муховата Козятинсько-

го району, в багатодітній родині трудівників-колгоспників. Не усім її братам та сестрам вдалося вижити у ті важкі роки. Закінчивши чотири класи юна Ніна розпочала важку працю біля колгоспної землі.

У роки Другої світової війни Ніна Харитонівна разом з своїми друзями односельцями партизанили, допомагали виявляти позиції ворога та повідомляли про переміщення загарбників. Будучи підлітком допомагала на рівні з іншими копати окопи для наших воїнів. Пані Ніна прожила важке дитинство, обпалене війною.

У повоєнні роки трудилася в колгоспі, після переїзду до Чернівецької області працювала на консервному заводі. За сумлінну працю Ніна Харитонівна має багато нагород та відзнак, зокрема нагороджена медаллю "Ветеран праці".

Все своє життя вона жила разом із сестрою та її родиною, адже свою сім'ю створити пані Ніні не судилося. Після виходу на заслужений відпочинок Ніна Харитонівна разом з родиною сестри переїхала в Майдан. Уже більше двадцяти років поважна ювілярка проживає в Якушинецькій громаді. Нині вона живе зі своєю племінницею Тетяною, яка допомагає бабусі справлятися по господарству.

Дякуємо нашим довгожителю, вони носії наших українських традицій, глибокої життєвої мудрості, які кризь століття проносять свій безцінний досвід і передають його молодому поколінню.

95-й день народження зустріла Ольга Дорошенко із Стрижавки

Привітати імениницю з ювілеєм завітала голова Стрижавської територіальної громади Михайло Демченко, начальниця відділу соціального захисту та соціального забезпечення Ольга Тютюнник.

Ольга Павлівна ДОРОШЕНКО родом із Погребища. Народилася 19 березня 1929 року у багатодітній сім'ї, де зросло 8 дітей. Була найменшою дитиною. Пережила важке дитинство, Другу світову війну і зараз молиться за мир в Україні. Була нагороджена трьома медалями президента України.

"Пам'ятаю як закінчила 4 класи і почалася війна, стояли Гестапо і не дозволяли відвідувати школу, не дозволяли нічого. У 1944 році прийшли наші солдати і у свої 13 років я змогла піти працювати у редакцію наборщиком", - згадує ювілярка. Згодом, відновила навчання у старших класах і закінчивши школу вступила до Бердичівського державного педагогічного інституту. Потім була направлена на проходження практики до міста Снятин Івано-Франківської області. Там пропрацювала вчителем і згодом її обрали на посаду директора школи.

Вийшла заміж у 23 роки і переїхала жити у Тульчин, влаштувалася до місцевої школи вчителем географії. З чоловіком виховали двох донечок.

Ольга Дорошенко 43 роки життя віддала найгуманнішій на землі справі - бути вчителем, виховувати та навчати підрастаюче

покоління дітей.

Більше 15 років проживає в Стрижавці у своєї молодшої доньки. Зараз у пані Ольги - четверо внуків і дванадцять правнуків, найменшому Миколці один рік. Вона радіє дружній, великій родині і дякує Богові, що

має такий неочінуваний скарб у житті.

Родина Дорошенків пишаються історією предків, адже в прізвище Дорошенко лягло походження Гетьмана України.

Очільник громади Михайло Демченко вручив грамоту з нагоди ювілею. Побажав ювілярці душевного тепла і мирного неба.

"Дякую, пані Ольго за багаторічну працю, вагомий внесок у розвиток громади, активну життєву позицію! Бажаю Вам здоров'я, сил і спокою, передавати свій досвід онукам і правнукам, не здаватися і ще прожити до самого 100-річчя", - додав Михайло Демченко.

Депутат інформує...

Олександр МАСЛЕННИКОВ,
Вінницька обласна рада

Днями зустрівся із воїном, нашим захисником із Бохоників - Тарасом Іщенко. Передав захиснику - автомобіль.

Придбати його мені вдалось разом з моїми друзями-ододумцями, які розуміють важливість підтримки наших захисників.

Автівка потрібна для евакуації поранених, Тарас разом із побратимами нині перебувають на Херсонщині.

Також передали маскувальні сітки виготовлені працівниками Бохоницького будинку культури та небайдужими жителями. Разом до Перемоги!

Мав бажання служити далі, але закон не дозволив

Олександр Леонідович Олійник, у минулому депутат Якушинецької сільської ради після завершення 25-річної роботи у правоохоронних органах у 2016 році пішов добровольцем до лав Збройних Сил України, аби боротись із окупантами.

Брав участь в АТО та ООС, а під час повномасштабного вторгнення продовжив виконувати обов'язки захисту України на півдні та на сході нашої країни.

Маючи значний досвід та визнання на державному та місцевому рівнях Олександр Олійник мав на меті продовжувати захищати від російських окупантів. Проте досягнувши 65-річного віку законодавство України не дозволяє нести службу у лавах Збройних сил. Тож поважного подолання було демобілізовано у листопаді 2023 року.

За сумлінне служіння державі та народу України Олександр Леонідович Олійник має державні відзнаки. Зокрема Указом Президента України №747 від 10.11.2023 р. нагороджений орденом "За мужність" III ступеня, також

у 2023 році отримав відзнаку Президента України - медаль "За військову службу України".

Олександр Олійник отримував медалі: "За сумлінну службу" (2017 рік), "За жертвність і любов до України", "Ветеран служби", "Знак пошани" (2019 рік), "За заслуги перед Вінниччиною" (2020 рік), "Хрест розвідника" (2021 рік), "Ветеран війни" (2023 рік).

Дякуємо за службу та захист України Олександр Леонідовичу Олійнику та кожному воїну, що боронять нашу державу від окупантів.

«Було страшно померти».

Історія військового про вихід з оточення, життя в лісі та окупації

«Я не був готовий до такої війни. Телефонував своїм рідним і прощався з ними, бо розумів, що за 5 кілометрів їдуть ворожі танки, які мене просто вб'ють», - розповідає Данило з позивним «Сич». Повномасштабну війну він, солдат строкової служби, зустрів за десять кілометрів від окупованого Криму.

Потім було оточення в Олешках, вихід на Херсон і життя в окупації. Свою історію Данило наважився розповісти лише після звільнення міста. Далі - його пряма мова.

«По нас почали стріляти з кулемета»

Того дня, 24 лютого, я стояв у наряді. Ми були у військовому містечку недалеко від Криму. Майже під ранок я побачив загару на горизонті та бомбардування. Повідомив про це чергового, розбудив хлопців. За пів години ми вже знали, що нас обстрілює російська федерація. Почалася широкомасштабна війна.

Ми чекали вказівок від вищих командирів, але приблизно до 9 ранку не мали з ними зв'язку. Він зник ментально - не було ні військового, ні звичайного. Ми почали збирати техніку, зброю, укомплектовуватися. Поїхали звідти близько 10 ранку, коли нам подзвонили і сказали, що до нас рухаються десятки одиниць ворожої техніки: танки, ППО, артилерія - повний комплект ішов з Кримського напрямку.

Ми вирушили в бік Херсона, але не дійшли до Антонівського мосту. У нас було декілька батарей - одну росіяни знищили перед Херсоном, друга пішла на інший напрям, ще одну знищили буквально перед нами.

Я не був готовий до такої війни, до цього взагалі важко підготуватися. Коли ми їхали у бік Херсона, я дуже панікував. Телефонувала мама, яка була тоді в Маріуполі, і прощався з нею.

Ми майже дійшли до Антонівського мосту, коли звідти по нас почали стріляти з кулемета. Ми намагалися зв'язатися з кер-

івництвом, аби дізнатися, чи наші військові там, бо не були впевнені, що то росіяни.

Нам сказали, що це українські військові, тож ми маємо ввімкнути аварійки і їхати. А втім, шойно ми під'їхали ближче, по нас почали стріляти з артилерії й танків. На мосту ніхто з моєї батареї не загинув. Нам довелося їхати назад, за Олешки. Ми сховалися в лісах.

«Не висовуватись і передавати дані про те, скільки їхньої техніки їде»

У лісах ми пробули до 28 лютого. Бачили, як повз нас їдуть колони російської техніки. Вони постійно їздили зі спеціальними антенами, які глушили зв'язок. Все, що ми могли робити тоді, - не висовуватись і передавати дані про те, скільки техніки їде. Її було дуже багато, пам'ятаю, що лише в одній колоні нарахували 700 одиниць.

Коли ми потрапили в повне оточення, нам довелося розділитися на невеликі групи по 5 людей. Разом зі своєю групою ми вийшли 1 числа (березня - ред.) о 7 ранку на лівий берег Олешок. Я пішов у розвідку. Намагався купити води, але магазини вже не працювали.

У нас не було ні їжі, ні води, ми сильно замерзли в тих лісах. Єдине, що мали - цивільний одяг. Ми переодягнулися, бо вище керівництво передало нам, що Олешки вже окуповані. Але насправді росіяни оминували їх стороною. Місцева тероборона допомогла нам вибратися в Херсон.

Брудні та голодні, ми близько 16:00 дісталися до Херсона. Спочатку також звернулися в тероборону, але місцевий підполковник виявився колаборантом. Він намагався дізнатися, скільки нас, наші імена та прізвища. Ми не давали цих даних. Вийшли на херсонських волонтерів, які допомогли нам знайти житло та їжу.

Наступного ранку, 2 березня, прокинувся вже в окупації. Не встигли вийти звідти і зробити щось корисне для наших

хлопців, які опинилися по той бік берега.

«Ніхто не здавався, всі були за Україну»

Я пробув в окупації півтора місяця. Допомігав волонтерам і паралельно займався розвідкою по місту, збирав дані та повідомляв нашим спецслужбам. Через товариша передавав інформацію на Миколаїв для артобстрілів росіян. Повідомляв дані тих позицій, які розташовувались у промзонах, аби якнайдалі від будинків цивільних.

Загалом було орієнтовно 15 обстрілів, понад 150 росіян загинули. Волонтери допомагали нашим військовим. Мене дуже тішило, що ніхто не здавався, всі були за Україну.

Зі мною був командир, тож він не міг поїхати раніше, ніж хлопці, які лишилися на тому березі біля Олешок. Насамперед слід було допомогти їм вибратися. Ми були останньою групою, яка виїжджала з Херсонщини. Це було складно зробити, адже під час обстрілів в Олешках я загубив свої документи. Усе, що мав - телефон і військову форму.

Волонтери посприяли нашому виїзду. Ми допомагали евакуюватися цивільним - так виїхали самі. Тоді фільтрація ще не була в них налагоджена, тож мене не надто пильно перевіряли - дивилися, чи маю татуювання, просили роздягнутися, але пропустили. Їм не вдалося з'ясувати, що я - український військовий.

«Мені нема куди їхати, будинок у Маріуполі непридатний для життя»

В Олешках та Херсоні я не замислював-

hromadske

ся, чи зможу вибратися. Думав лише про те, що можу зробити нині. Було страшно померти, але найперше, про що я думав, - як допомогти військовим ЗСУ з підконтрольної території. Друге - як урятувати маму з Маріуполя. Я не був поруч і не міг їй нічим допомогти. Коли вона із сусідкою вибралася з міста, мені стало легше. Я вже міг більше думати про себе.

Мама виїхала за кордон, а я прибув у Київ і підписав контракт. Спочатку думав, що зробив свою справу, адже допомагав нашим службам у Херсоні, але хлопці, які зараз на передовій, роблять набагато більше. Крім того, мені нема куди їхати, мій будинок у Маріуполі непридатний для життя. У город влучило три «Гради», мама казала, що дах дівало, підняло вгору - і він упав назад. Та я такий не один, нас сотні тисяч - тих, хто залишився без дому. Тому я не можу стояти осторонь, я буду воювати далі.

За матеріалами Медіа.

Три брати-близнюки - в одному військовому лиці!

Хлопці з дитинства тримаються разом, стоять один за одного горю

Трійнята з Агрономічного - **Роман, Богдан і Павло ПЕТЬКИ** - народилися з різницею 1,5-2 хвилини. Хлопці з народження нерозлучні. І усі троє вирішили вступити до Львівського лицю ім. Героїв Крут. Нині навчаються на 3-му курсі. Цього року вступатимуть до Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького. Мріють бути прикордонниками. Чудові хлопці, підтягнуті, розумні. А головне - дружні, нерозлийвода.

Роман - найстарший з братів (а значить, зі слів батьків, - головний), Богдан - середній, Павло - наймолодший. Роман та Павло вісім років займалися футболом, отримували призові місця. Богдан ходив на плавання.

- Сварилися у дитинстві?

- Якщо двоє з нас сварилися, третій завжди розбороняв, - з усмішкою згадує Роман. - Не могли, наприклад, до-

розмов ми завжди тиснули один одному руки та обіймалися. Коли вступили до лицю, почали менше сваритися. Подорослішали...

- А як на вас друзі реагували? Плували імена?

- Спочатку ніхто не вірив, що ми брати, - каже Роман. - Павло і Богдан у дитинстві були більше схожими один на одного. Діти "приколювалися", казали, що я не їхній брат. А тепер кажуть, що я з Павлом більше схожий. Вважаємо, що ми усі троє різні...

- Кажуть, між близнюками існує такий феномен - на відстані відчувають один одного... Можуть відчувати навіть, якщо трапляється щось погане. Між вами теж так?

- Ми завжди разом, тому не можемо це на 100% підтвердити, - каже Павло. - Але ось минулого тижня брати поїхали додому, а я залишився у лиці. Мені весь час чогось бракувало.

мостійними. Ми стали фізично міцнішими, почали краще вчитися, ніж у школі. У лиці з'явилося багато друзів...

- У лиці я зрозумів, що моє майбутнє залежить тільки від мене, - каже Павло. - Щоб чогось досягти у житті, треба багато працювати!

Командир роти Степан Скоциляс розповідає: "Роман Петько - молодший віце-сержант, командир навчального відділення. Таке звання, зі слів Степана Степановича, лицейст отримав за те, що добре вчиться, має лідерські якості. І за те, що може своїм прикладом повести за собою інших і керувати іншими.

- Люблю у всьому чіткість і порядок, - зізнається Роман.

- А мама вам розповідала, яка у неї була реакція, коли дізналася, що у неї буде троє синів?

- Коли мама ходила на УЗД, було видно тільки двох дітей, - каже Павло. - А коли прийшла на УЗД за місяць до пологів, то побачили, що нас троє! Думали, буде два хлопчики і дівчинка. Богдан ховався до останнього... Мама до вагітності важила 56-57 кг, а під час вагітності - 102 кг! Казала, що не могла спати, такий великий був живіт... (Батько розповідав синам, що часи були важкі, грошей бракувало - на їжу, одяг... Хлопці, попри навчання у лиці, іноді підпрацьовують - займаються перепродажем речей в Інтернеті. Батько великої родини нині приватний підприємець, мама - головний бухгалтер.

- Що вас у житті може найбільше розчулити?

- Після навчання у військовому лиці мало що. А ось підтримка чи допомога людини, від якої ти цього не очікуєш, може розчулити.

...На спортмайданчику хлопці вправно підтягуються. Показують свою майстерність і у тренажерному залі.

Степан Скоциляс каже: "Під час вступу до лицю діти складають іспит із фізичної підготовки. Біг на довгу дистанцію, підтягування, а також біг на 100 (або 60) метрів, залежно від віку. Далі - щоденні заняття. У них по чотири години на день заняття з фізичної підготовки. Щодня ранкова фізична зарядка. Якщо погоди немає, це в тренажерний зал. І це дає результат. До 11-го класу немає таких, хто

б не міг підтягнутися на відмінно. Я лицейстам завжди кажу: "Ваше перебування у лиці тримається на трьох китах. Перше - це навчання, друге - фізична підготовка, третє - дисципліна. Як тільки один кит "падає", ви уже тут не втримаетесь..."

Класна керівниця братів Петьків, викладачка української мови та літератури Наталія Гавинська, каже:

- Зізнаюсь, не одразу їх розрізняла. Як брати Петьки навчаються? По-різному... Колись Богдан може вирватися вперед, колись Павло, іншим разом Роман... Але найбільш активний на уроках Павло.

Діти у лиці свідомі, мають гідність. Знають, що мають вивчити предмет. Тому списувати на уроках немає сенсу! Навіщо самих себе обманювати. Люблять читати. У коридорі можна побачити лицейстів, які читають книги. У нашій бібліотеці є така офіцерська полочка з книжками, які лицейсти можуть взяти почитати.

У навчальному закладі виставляється рейтинг не лише для кожного лицейста, а й для усього класу. Тож ті, хто краще вчиться, можуть сказати: "Хлопці, підтягуйтеся. Бо наша відмінна оцінка губиться у загальному рейтингу". Минулого тижня, наприклад, наш клас за рейтингом був четвертим з-поміж п'ятнадцяти класів. Якщо дитина добре вчиться, на вихідні їде додому. Це також додаткова мотивація.

- А як ви ще мотивуєте лицейстів?

- Важливо, щоб вчитель не був байдужим до дітей, цікавився їхнім життям. Ми у лиці - як одна велика родина.

За матеріалами медіа.

мовитися, хто куди має йти. Або через одяг могли посваритися. У дитинстві батьки нас однаково одягали, але коли Богдан почав ходити на плавання, то витягнувся у зрості, і йому купували інший одяг. Та річ, яку купили Богдану, нам більше подобалась...

Від самого дитинства батько нам говорив, що нас троє, ми найрідніші, тому кожен має поважати іншого... Один за одного горю стояти! Якщо на вулиці хтось ображав когось із братів, ми приходили і гуртом за нього заступалися.

- Батько нас трьох збирав, кожного питав, через що посварилися, - згадує Павло. - Якщо мама або тато слухали, наприклад, Богдана, а не мене, я на емоціях міг сказати: "Ви його більше любите, ніж мене". Але батьки нас люблять однаково! Після таких

- Я звик, якщо йду на тренування з футболу, то з Павлом, - каже Роман. - Якщо йду гуляти, то ми йдемо разом. Іноді навіть хворіємо усі разом...

- Одружуватися теж разом будете?

- Нам кажуть, "прикольно" було би, якби ви знайшли трійнят.

- У кого виникла ідея вступити до військового лицю?

- Батько нам запропонував, - каже Богдан. - Ми приїхали на День відкритих дверей, і нам сподобалося. Рідний брат батька (наш дядько) був прикордонником. Багато історій розповідав про прикордонників... Зараз дядько підписав контракт, служить в Одесі.

- Вчитися у військовому лиці непросто...

- Спершу був страх, що тепер нам доведеться самим відповідати за свої вчинки, - каже Роман. - Удома - мама, тато, у всьому допомагають, а тут треба бути са-

1. Повне та скорочене найменування суб'єкта господарювання: ФІЗИЧНА ОСОБА-ПІДПРИЄМЕЦЬ ЯНЧУК ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ

2. Ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ - 2817606550

3. Місце знаходження суб'єкта господарювання, контактний номер телефону, адреса електронної пошти суб'єкта господарювання - 22200, Вінницька обл., Вінницький р-н, м. Погребище, вул. Театральна, б. 13, E-mail: 2817606550@ukr.net.

4. Місцезнаходження об'єкта/промислового майданчика - Вінницька обл., Вінницький р-н, м. Погребище, вул. Вінницька, 34 б.

5. Мета отримання дозволу - визначення та регулювання викидів забруднюючих речовин (ЗР), які потрапляють в атмосферу при експлуатації технологічного обладнання, на отримання дозволу на викиди ЗР для існуючого об'єкту.

6. Відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля (ОВД), в якому визначено допустимість провадження планованої діяльності, яка згідно з вимогами ЗУ «Про оцінку впливу на довкілля» підлягає оцінці впливу на довкілля - наявний

висновок з ОВД № 01-15-01/20236910769/1 від 29.12.2023 р.

7. Загальний опис об'єкта (опис виробництва та технологічного устаткування) - Основний Код КВЕД 47.30 Роздрібна торгівля паливом. Наявно 9 джерел викидів шкідливих забруднюючих речовин в атмосферне повітря. До складу АЗС з АГЗП входить: наземний резервуар зберігання ДП, об'ємом 25м³; двосекційний наземний резервуар зберігання бензину А-95, об'ємом кожної секції 10 м³; наземний резервуар зберігання бензину А-92, об'ємом 14 м³; ПРК; один наземний резервуар зберігання СВГ (об'єм резервуара 5,0 м³) та паливо-роздавальна колонка СВГ на два рукава. Дизельгенератор як резервне джерело електроенергії.

8. Відомості щодо видів та обсягів викидів - Від джерел викиду в атмосферне повітря надходять такі основні забруднюючі речовини: НМЛОС - 0,600672 т/рік, Азоту (1) оксид N2O - 0,00007 т/рік, Оксид вуглецю - 0,008 т/рік, Оксиди азоту (у перерахунку на діоксид) - 0,031 т/рік, Аміак - 0,000014 т/рік, Сажа - 0,001т/рік, Бенз(а)пирен - 0,000000004 т/рік.

9. Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, що виконані або/та які потребують виконання - На підприємстві відсутні виробництва та ус-

таткування, які підлягають до впровадження найкращих доступних технологій та методів керування.

10. Перелік заходів щодо скорочення викидів, що виконані або/та які потребують виконання - Не передбачені. Викиди забруднюючих речовин від стаціонарних джерел підприємства не перевищують встановлені нормативи граничнодопустимих викидів відповідно до законодавства, тому заходи щодо скорочення викидів забруднюючих речовин не розробляються.

11. Дотримання виконання природоохоронних заходів щодо скорочення викидів - Заходи не передбачені.

12. Відповідність пропозицій щодо дозволених обсягів викидів законодавству - Викиди забруднюючих речовин відповідають вимогам законодавства.

13. Адреса держадміністрації з питань охорони навколишнього природного середовища, до якої можуть надсилатися зауваження та пропозиції громадськості щодо дозволу на викиди - Вінницька ОВА, адреса: Вінницька обл., м. Вінниця, вул. Соборна, 70, тел. (0432) 32-25-35, 32-35-35.

14. Строки подання зауважень та пропозицій - протягом 30 календарних днів з моменту виходу повідомлення.

Вітаємо ветеранів війни та праці

Цього тижня свій ювілейний день народження святкуватиме:

90-річчя відзначатиме мешканка с.Сосонка - **Неоніла Іванівна КАРПОВИЧ** (1 квітня).

Від імені активу Вінницької районної та місцевих ветеранських організацій щиро зичу іменинниці міцного здоров'я, достатку й злагоди в родині, гідної пошани від суспільства та держави, довгих літ щасливого життя під мирним українським небом. Із повагою,

Петро ВАСИЛИНИЧ,
голова Вінницької районної організації ветеранів.

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ»

ШАНОВНІ НАШІ ВІДДАНІ ЧИТАЧІ.

Продовжуємо випуск однієї із найстаріших газет краю, аби Ви дізнавалися новини з життя громад, району, області та України.

Сподіваючись на кращі часи розпочинаємо передплату на 2024 рік.

Передплата з поштовими послугами становить:

(61487): на місяць - 57,00 грн.,
на 3 місяці - 141,00 грн., 6 місяців - 267,00 грн., 1 рік - 519,00 грн.

28 березня - хмарно, дощ, т вдень +9...+17°C, вночі +6...+7°C. **29 березня** - хмарно, можливий дощ, т вдень +9...+11°C, вночі +8...+9°C. **30 березня** - хмарно, без опадів, т вдень +14...+20°C, вночі +5...+9°C. **31 березня** - хмарно, без опадів, т вдень +16...+22°C, вночі +10...+11°C. **1 квітня** - хмарно, без опадів, т вдень +18...+22°C, вночі +10...+11°C. **2 квітня** - хмарно, дрібний дощ, т вдень +16...+21°C, вночі +11...+13°C. **3 квітня** - хмарно, без опадів, т вдень +12...+16°C, вночі +9...+10°C.

Втрачене службове посвідчення Державної прикордонної служби, серія ПС №148336, видане на ім'я Вауліна Євгена Олександровича, вважати недійсним.

ПОРАДИ НА ВЕЛИКИЙ ПІСТ

Вчимося молитися

Додаємо до того, що маємо ще щось. Якщо вдома взагалі не молимося, то творимо хоч коротку, але регулярну молитву. Якщо завершуємо ранкове і вечірнє правило, то починаємо щодня або читати Псалтир, або розділ з Євангелія. Якщо ходимо до храму лише в неділю, то додаємо ще хоча б один день у будні.

Вчимося боротися з гріхами

Пропонуємо з усіх гріхів, що повторюються, вибрати найменший і спробувати його перемогти. Ну, наприклад, звичка висловлювати своє невдоволення з приводу всього, що бачиш чи чуєш. Або обговорювати з близьким другом (подругою) треті особи. Або вживати у розмові лайливі слова. Або тримати стару образу на родича (начальника, вчительку, сусіда). Як це перемогти? Щодня молитись за нього.

Вчимося покаятися

Вибираємо зі списку гріхів найпотяємніші - ті, які приховані від очей оточуючих. Ідемо на сповідь і питаємо священника, як з ними боротися.

Вчимося творити добрі справи

Щодня ввечері випробуємо свою совість: яку добру справу я зробив сьогодні? Кого втішив, кому допоміг, кому приділив час, тощо? Якщо цього не було, то день прожив даремно.

Вчимося радіти

Красі Божого світу. Божим дарам та талантам, якими наділені люди. Проявам любові, співчуття, милосердя. Набуттям смислів, логіки, гармонії, істини. Усьому, що нас наближає до Бога.

Заздалегідь скласти своє меню

Щоб менше думати про їжу та більше - про душу. Якщо ви вирішили дотримуватися посту, краще заздалегідь продумати свій раціон і купити необхідні продукти. Так буде набагато простіше увійти до ритму посту і не бути голодним. Зазвичай це горіхи, мед, фрукти, овочі, гриби, крупни та макаронні вироби. Суворість посту краще обговорити зі священником, який знає певною мірою ваші особисті об-

ставини життя.

Підготуватися до читання Євангелія

Православні мають чудову традицію - кожен Великий піст перечитувати одне з чотирьох Євангелій. Вибрати можна будь-яке: від Матфії, Луки, Марка чи Іоана. Євангеліє - по-справжньому Вічна Книга. Вона сповнена метафор, притч та прямих розповідей про життя Ісуса Христа, тому перечитуючи її, щоразу відкриваєш щось нове. Якщо читаєш вперше, можете також запастися тлумаченнями Святих отців. Наприклад, тлумаченнями святих Феодоліакта Болгарського, Іоана Золотоустого, чи Лопухіна.

Знайти текст Великого покаянного канону Андрія Критського

Його можна безкоштовно скачати у свій гаджет або купити у церковній лавці у паперовому варіанті. Звичайно, його читає священник під час Великого посту. Цей канон - особливий, покаянний. Його краще читати про себе разом із духовенством. Тоді текст сприйматиметься більш свідомо. До речі, цей лайфхак працює з будь-якими церковними текстами. Наприклад, з послідуванням Літургії, яке також можна тримати перед очима під час служби.

Вивчити молитву Єфрема Сиріна

Цю молитву читають практично за кожним богослужінням під час Великого посту, вона - один із його символів.

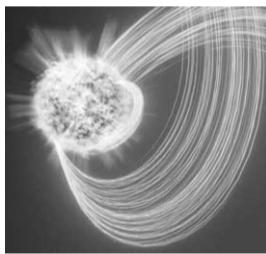
Запланувати відпустку перед Пасхою

Щоб краще зрозуміти і відчути всю радість Пасхи, потрібно побувати на богослужіннях, які передують їй. В ідеалі це весь Страшний тиждень, але «мінімум» - це Великий четвер, Велика п'ятниця та Велика субота. Богослужіння йдуть вранці та ввечері, взятися з роботою буде важко, тож, якщо є можливість, візьміть на ці дні відпустку.

Архімандрит Софроній, клірик Спасо-Преображенського кафедрального собору Православної церкви України.

Магнітні бурі у квітні

У квітні очікується декілька магнітних бур. Вони можуть негативно вплинути на метеозалежних людей.

У такі дні радять менше фізично працювати, більше пити води, а також відмовитися від поїздок.

Коли магнітні бурі будуть у квітні?

1 та 2 квітня - слабка магнітна буря.

10 та 11, 16 квітня - бурі не буде, але спалахи спливатимуть на самопочуття.

20-21 квітня - сильна магнітна буря.

Як пережити магнітні бурі?

Не хутуйте сном, адже він дуже важливий у такий період.

Вживайте якомога більше сезонних фруктів та овочів.

Не забувайте пити більше води.

Зведіть до мінімуму вживання напоїв з кофеїном та спиртом.

Пройдіть консультацію у лікаря щодо хронічних захворювань.

Не забувайте про активний відпочинок, який допоможе і морально, і фізично.

Переходимо на літній час

В Україні в ніч із суботи, 30 березня, на неділю, 31 березня, переведуть годинники на літній час - на одну годину вперед.

Україна переводить годинники двічі на рік: в останню неділю березня - на літній час, а кожної останньої неділі жовтня - на зимовий. Мета цього - економити електроенергію та обігрів приміщень та збільшувати світловий день.

О третій ночі 31 березня, в суботу, годинники переведуть на годину вперед, а доба 31 числа, відповідно, буде на годину коротшою.

Смартфони та інші гаджети переходять на новий час автоматично, а от кнопкові телефони, будильники й механічні годинники потрібно перевести вручну.

Якщо ви подорожуєте "Укрзалізницею", то час відправлення та прибуття поїздів у квитках у дні пишуть уже з урахуванням переведення часу. Держпідприємство регулярно заявляє, що внесло й узгодило заздалегідь усі зміни.

Вплив переведення часу на організм людини

Є дослідження про те, що переведення годинників шкідливо впливають на людей: може виникнути недосипання, зростає кількість депресій та серцево-судинних захворювань.

Коли переводять час, відбувається частковий десинхронізм між внутрішнім годинником людини та кількістю світла, яке надходить ззовні. Десинхронізм може спричинити недосипання, дезорієнтацію у просторі і часі, а також втрату пам'яті.

Під час переведення на літній час частота інфарктів міокарда зростає. Кількість інсультів у перші кілька днів після переведення годинника збільшується на 8% як восени, так і навесні. Також під час переходу на літній час на 6% зростає кількість ДТП.

Астрологічний прогноз на 1 - 7 квітня

треба їх боїться. Ви можете бути одночасно ввічливими та наполегливими, а саме це стане ключом до успіху. Варто зібратися і відстояти свої права на роботі, не втрачаючи власної гідності. У вихідні успішно буде боротьба зі шкідливими звичками: ви не тільки впораєтесь з ними, але й допоможете іншим людям. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - четвер.

ДІВА (24.08-23.09). Сприятливий період для продуктивної роботи та серйозних міркувань. Розглядайте тривалі справи як можливість ще раз перевірити або продумати свої подальші дії. Все буде споритися в руках, ви просто граючись впораєтесь з усіма дрібними проблемами, що накопилися. У вихідні, перш ніж на що-небудь зважитися, важливо відмовитися від ілюзій і постаратися побачити ситуацію з боку. Сприятливий день - середа, несприятливий - п'ятниця.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). Настали одноманітні трудові будні, і особливих успіхів вони не обіцяють. Сприятливий період, щоб зробити заділ на майбутнє. Рідні, можливо, потребують вашої допомоги, будьте до них уважнішими. У вихідні може відбутися цікаве знайомство, яке змінить особисте життя. Сприятливий день - четвер, несприятливий - субота.

СКОРПІОН (24.10-22.11). На вас чекає чимало приємних подій і важливих справ. Поговоріть з тим, кому довіряєте, не виключено, що вам підкажуть простий і вірний шлях. Будете як ніколи легкі на підйом, але краще більшу частину часу присвятити завершено невідкладним справам. У вихідні подумайте, що б ви прагли змінити в найближчій майбутньому. Сприятливий день - понеділок, несприят-

ливий день - середа.

СТРІЛЕЦЬ (23.11-21.12). Нова інформація може змусити вас від чогось відмовитися. Спонтанні дії обіцяють принести удачу, так що можете сміливо піддаватися раптовому пориву. Якщо не бажаєте стати учасником скандалу, тримайтеся подалі від емоційно невірноважених людей. Вас підтримають друзі та колеги по роботі. Вихідні будуть зайняті в основному особистим життям, вдалий час для покупок. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - четвер.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Робота може поглинути більшу частину вашого часу, причому від зібраності та злагодженості в діях залежатиме загальний результат і фінансова винагорода. Не варто братися за щось нове. У вихідні не сидіть вдома, спілкуйтеся, пересувайтеся в різних напрямках. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - середа.

ВОДОЛІЙ (21.01-20.02). Зможете зробити багато чого, хоча й не все, з того, що було заплановано. Не виключені зіткнення з конкурентами. Ви можете бути залученими до конфлікту на роботі, постарайтеся зайняти незалежну позицію. У вихідні можуть виникнути ускладнення в спілкуванні з дітьми. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - понеділок.

РИБИ (21.02-20.03). Дозвольте собі зараз не думати про фінанси. Постарайтеся привести почуття до ладу. Зараз час для налагодження втрачених зв'язків, які вам придадуться в найближчій майбутньому. Не забувайте про друзів і рідних. Влаштуйте вечірку або сімейний обід. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - четвер.

"ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ"

Вінницька регіональна газета.

редактор
Ф.І.БЕЖНАР

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ
ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ:
ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙ - 40699;
ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ - 61487

Газета зареєстрована
Головним територіальним
управлінням юстиції у
Вінницькій області
15.03.2019 р.
Реєстраційне свідоцтво
ВЦ №1051-409 ПР.
Засновник: Трудовий
колектив Товариства з
обмеженою
відповідальністю "Редакція
Вінницької регіональної
газети "Подільська зоря"

Газета виходить щочетверга,
видається українською, а також
російською мовами. Спосіб
друку - офсетний, обсяг 3
друковані аркуші. Формат А-3.
Розповсюджується
у Вінницькій області.

Видавець: Товариство з
обмеженою відповідальністю
"Редакція Вінницької
регіональної газети
"Подільська зоря".

Редакція не завжди поділяє точку
зору авторів публікацій. Відповідаль-
ність за надруковані та вкладені в
газету листівки, матеріали, рекламні
оголошення несуть автори та
рекламодавці. Редакція залишає за
собою право редагувати та скорочу-
вати текст. При передруці матеріалів
посилання на «Подільську зорю»
обов'язкове. Матеріали, позначені
публікуються на правах
реклами.

РОЗРАХУНКОВИЙ РАХУНОК:
№UA65302076000026007300901415,
Вінницьке обласне управління АТ
«Ощадбанк», МФО 302076,
інд. код 02471361,
e-mail:
pzorya2003@ukr.net
Адреса редакції:
21100, м. Вінниця,
вул. Брацлавська, 31.
Телефон редакції:
27-77-07.

Зам. №242813.

Наклад - 1500.

Газета віддрукована
у ФОП Голуб Сергій
Юрійович

Тел. (0432) 55-63-97.